ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Τί σὲ ὀνομάσωμεν ἔνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὡρμημένον ἀπ' αὐτῆς, τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ, φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα, γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοὶς πλήττουσι, Πολύτροπός σου ἡ εὔκλεια, Λεόντιε παμμακάριστε, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σὲ ἀθλοφόρε προσείπωμεν, στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν, βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν, τροφέα, τῶν πεινώντων ὡς φιλόπτωχον, δικαίων, ἐραστὴν ὡς οὐρανόφρονα, Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σὲ οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβών, τῆς ἀληθείας τὴν πηγήν, ποταμοὺς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοὶς πιστοίς, καὶ πάσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις τοὶς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τίνι ὡμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχή, καὶ τὸ πὺρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονὴ; Ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥυσθήναί με, τῶν παγίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα ἡ ἀμνὰς ὡς ἑώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἡπλωμένον, ἑκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου, τὶ τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τήν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοὶς παρέχων ἀνάστασιν, Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, Αὐτοῦ ταὶς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεὸς σοὶ καὶ γέρας Λεόντιε.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοὶ Κύριε

Νόμοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετή σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε, αὐτὸς γὰρ σοὶ ἐγκώμιον, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Ἱέμενος Μάκαρ τῶν ὑπὲρ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχήν, παρθένω τῶ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἄνοδον, εὐσταλῆ κατεσκεύασας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τὴ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμή, γεραίρων ὁσίως, ἀοίδιμε Λεόντιε, τὸν

ἀεὶ σοὶ ποθούμενον.

Θεοτοκίον

Πῶς σὲ μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ἦθος εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν Τὲ θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητὴς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοὶς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Ἔρρει εὐσεβείας ῥήματα, ἡ μελισταγὴς καὶ φιλόθεος γλωσσά σου, τοὶς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιεβάλλετο.

Θεοτοκίον

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν Ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Καθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Σταυρὸν ὥσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος πρὸς πάλην ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἤθλησας, ὅθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε,

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοὶς πολεμοῦσιν ἡμῖν, δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τὴ κληρουχία τὴ σή, πανάχραντε Δέσποινα, ὄλεσον σαὶς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση, γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη, τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφάνισον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου

Ὁ τῷ θυμῷ τῷ δεισιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθω τῷ θείω πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ᾐκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοὶ Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι, μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας ἀοίδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγρεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλοῦντα ἥγημαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον

Χερουβικῶν ταγμάτων ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς

Ἱερεῖον πρὸς σφαγήν, ἑτοιμότατον ἀχθείς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ αὐθαιρέτως παρίστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στερρόν, ἐπειρᾶτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὥσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενον.

Ἀπολέσθωσαν θεοί, οἱ τὴν γὴν καὶ οὐρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι, ὁ σταυρωθεὶς ἁπάντων γάρ, Δημιουργὸς ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρί, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοὶς Θεοτόκον σὲ ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ὠδὴ ς'

Ἐβόησε, προτυπῶν

Ἱλαρὸς μέν, τοὶς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῶ θείω σου ἅλατι, ἰταμώτατος δὲ τοὶς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσο.

Γεγηθῶς μέν, ὁ πιστός σου θεράπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου, ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστὲ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐξήπτοντο, τῶ θυμῶ ὥσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χείρας, ἐπετίθουν ὡς ἀρνίω τῶ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον, ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνάς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθορᾶς μὲ ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος

Τῶν τυράννων ἤλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ᾔσχυνας, τὴν ἀθεώτατον πλάνην, ηὔφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας, ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοίς παρέχεις, διὰ τούτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθω, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι

- Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,
- Ἄκμων σιδηροῦς, πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.
- Ὀγδοάτη δεκάτη πληγῇσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, σὺν τὴ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμέλπων σοὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ἀπροσπαθεῖα τῆς σαρκός, ἐπιλελησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου τῶ κτίσαντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Σοφία πόθω τε Χριστοῦ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτής, ζωηφόρον προέκρινας

θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικὸν

Λόγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρί, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινής, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρί, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοὶς ὁμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

Ὠδὴ η'

Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα

Ἔφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἡνία, μέλπων, Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄρθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαὶς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῶ πόθω, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βοῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοὶ Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταὶς αἰκίαις τῆς σαρκός, ἐδόξασας κραυγάζων, Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ τῆς Ἁγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωήν, τῶ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὅπλον εἰς σωτηρίαν, Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ θ'

Ὁ τόκος σου ἄφθορος

Τριάδος θεράπων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ὧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων, ὃν ἀνυμνοῦντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος ἀΰλως, προσώπω ἀνακεκαλυμμένω, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, τὰς ἀρχὰς ἀπεξεδυσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρύξας, Τρισυπόστατον θεότητα.

Εὐφράνθη τὴ σὴ ὁμολογία, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ, ὃν ἐξιλέωσε, Ἀθλοφόρε, πᾶσι τοὶς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Φανεῖσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτίρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τὴ σκέπη τῶν πτερύγων σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοὶς ἀνθρώποις συνανεστράφη, σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἡ λοιπή, Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.